

KADOOTJES

Het hele jaar kadootjes geven en krijgen. Heerlijk.

Ik ga op mijn eigen listige manier te werk om kadootjes te krijgen. Ik roep gewoon lachend: Morgen ben ik jarig! Maar je was toch al jarig? Ja, heel gek, maar morgen weer.

Bij de Jumbo of Appie kijk ik de mevrouw van de versafdeling in de ogen en zeg: "Ik ben jarig", dan krijg ik een stukje worst. De week daarop zeg ik weer dat ik jarig ben, dan gelooft de mevrouw mij niet en biecht ik eerlijk op dat ik niet jarig was en dan krijg ik wéér een plakje worst omdat ik zo éérlijk ben. In april zet ik m'n schoen. Ik laat het de dag ervoor wel weten aan wie het horen wil. "Doe je dat nog steeds, Edwin?" Wel degelijk. Tis misschien niet helemaal pedagogisch (opvoedkundig), maar wel leuk.

Tip voor december. Vaak weten mensen niet wat ze moeten geven. Als aan mij gevraagd wordt wat ik voor mijn verjaardag, onder de boom of in m'n schoen wil hebben zeg ik altijd: een cd, video of boek, eentje die jij geweldig vindt. En voor je het weet kom ik door dat kadootje op een nieuw spoor. Soms zeg ik later plagend tegen de gever: "Dat jij dát geweldig vindt. Nooit van je gedacht, ik dacht dat je een goeie smaak had." Dan lachen we met elkaar, en lachen is het mooiste kado. Het leuke is dat ik deze gever een kadootje kan geven dat ik mooi vind.

Cd klassiek

La Querelleuse. The Counterpoints & Friends. Hun debuut-cd. Composities van Georg Philip Telemann. Ik zeg eerlijk

dat ik vroeger niets aan de muziek van Georg Philip Telemann vond. "Edwin, wat zeg je nu!?" Ja ho, dat was vroeger. Misschien luisterde mijn moeder niet naar de *Water Music* van Georg Friedrich Händel toen ik zacht lag te wiegen in haar buik, maar wel naar Erroll Garner. Maar het is goed gekomen met me. De muziek op deze cd is 300 jaar geleden gecomponeerd. Het boekje geeft veel info. Een *querelle* is een ruzie en Telemann maakte soms ruzie met 'de traditie' van hoe je moet componeren, kortom hij trok zich niks aan van wat anderen vinden van zijn muziek, hij gaat zijn eigen gang! Kijk, dat is dapper. *La Querelleuse* betekent letterlijk *de ruzie-makende vrouw*. Het verhaal gaat dat hij zijn vrouw een ruziemaakster vond. Thomas Triesschijn speelt recorder, recorder is het Engelse woord voor fluit. Wist ik niet. "Wist je dat niet?" Nee. Houd leren nooit op? Nee! Das maar goed ook, anders wordt het leven héél saai. Ik hoorde een jong iemand zeggen: "Dit is ouwemensenmuziek." Maar dat is niet helemaal waar. Ik kende Thomas-de recorder-Triesschijn al toen hij een 'jong ventje' was. Toen was hij ook al bezig met Telemann en anderen. 1 november 2010 schrijft Thomas mij: Ik heb in Schiedam voor allemaal groepen 5, 6, 7 en 8 gespeeld en het is echt fantastisch om al die reacties van de kinderen te horen en te zien. Toen we aan de groep vroegen wie er een instrument speelde riep er eentje bijvoorbeeld heel trots: "Ik speel playstation!" Leuk hè. Later zijn er kinderen uit deze groepen fluit gaan spelen!

Goed werk, Thomas. Tussen 0 en 12 jaar wordt de basis gelegd. Doe de groeten aan je talentvolle *Counterpoints & Friends*.

En nu een potje jazz.

Cd jazz

Nachtblau. Dominik Hoyer Band. Dit is zijn debuut-cd als bandleider. Een vreugde om gelijk ná *La Querelleuse* te luisteren naar Dominik. Hij is een bescheiden drummer en componist van alle stukken. Geen 'feest der herkenning' maar iets nieuws. Je weet nooit of zijn muziek de toekomstige *evergreens* zullen worden. Dat heeft meestal van doen met publiciteit en of collega's deze

Morgen ben ik jarig!

stukken op hun repertoire nemen of op hun eigen cd's zetten.

Je hoort een melancholische trombonist, een smaakvolle en parelende pianist, een deksels stomende basgitarist en een tippelende percussionist.

Tip. Draai om beurt een track van Georg Philipp Telemann en van Dominic Hoyer. Laat me weten hoe dat bevalt. Doen! De 9de mailer krijgt een nestje cd's van mij toegestuurd.

Op de valreep*

Er viel een bescheiden envelopje in de bus. Een cd'tje.

Something about Sanna. Bij #1 viel ik gelijk van mijn stoel bij Sven Schuster op

The Counterpoints & Friends

zijn basgitaar, en bij #2 op 2'29" Sanna van Vliet unisono zang met toetsen en bas – wat ben ik daar dol mee. En Joost Kesselaar met een stevige beat en percussie. Ai, wat een muzikanten. Een hechte combi met eigen teksten en composities. Wat word ik hier blij van.

Overigens

11 januari ben ik jarig en dat vier ik op 12 januari in het Bimhuis in Amsterdam. Konrad Koselleck met zijn Bigband tuigen een feestje voor mij op met muziekvrienden die optreden – jazz en klassiek – en zelf mag ik ook meedoen. Nog een heleboel nachtjes slapen en dan is het zover. Misschien zie ik jullie

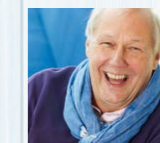
daar? Je komst is mijn kadootje. Mag ik dan met je op de foto?

Met de hartelijke groeten van Parrot Milo, die altijd over mijn schouder meekijkt en -luistert.

Iedere mailer krijgt de intussen felbegeerde KKZ konde.

edwinrutton@edwinrutton.nl

Nou dág!
Edwin Rutton

PS. Op de valreep. Wat is dat voor soort reep? De 11de mailer met de goede oplossing krijgt 2 cd'tjes toegestuurd. Zet je adres bij je antwoord.

PPS. Alle columns zijn na te lezen op www.edwinrutton.nl bij LEZEN

PS. 11 januari is de datum hè. Noteren en niet vergeten.